

ENTENTE FLORALE Zware delegatie moet beoordelen of plaats 'groenste kleine stad/dorp van Nederland' is

Schakelend door het Meerssens groen

Mag Meerssen zich scharen onder de mooiste plekjes van het land? Volgens de nationale groencompetitie Entente Florale wel. Daarom kwam een jury op bezoek.

door **Ruud Maas**

Wethouder Jo Dejong (Openbare Werken en Ruimtelijke Ordening) fietst de route van Meerssen naar zijn huis in Ulestraten elke dag. Ziet het groen, de koeien, de heuvels, de natuur, de mensen, voelt de rust. Vandaag is hij echter niet alleen. Wat heet: een stevige delegatie van een man of twaalf fietst met hem mee en beoordeelt onderweg al deels of Meerssen zich vanaf eind oktober „groenste kleine stad/dorp van Nederland” mag noemen. Om die titel draait het en daarvoor is een groenroute uitgestippeld die Dwingeloo (Drenthe), Bourtange (Groningen) en Overloon (Boxmeer) van de spreekwoordelijke gouden plak moet afhouden. Voorzitter van het gezelschap dat bepaalt, is Gerard de Wagt. Een man die in tegenstelling tot de uitstraling van zijn naam vooral vooruit wil. Een man van het type 'niet filosoferen maar fietsen'. Hij regeert met strakke hand. Als de wethouder even een-op-een met een jurylid spreekt, komt De Wagt tussenbeide. „Niet een-op-een, iedereen moet het antwoord op de vraag kunnen horen”, zegt De Wagt nadat hij de vraag nog maar eens heeft herhaald. „Oké, en route”, bepaalt hij. Dejong vindt het prima, fietst vooraan in de groep en is zichtbaar trots op wat hij in Meerssen, Bunde en Rothem in petto heeft. Ulestraten komt niet aan bod, wel

Wethouder Jo Dejong (links op de voorgrond) geeft toelichting op het gemeentebestuur bij de Algemene Begraafplaats in Bunde.

foto **Loraine Bodewes**

woordelijk, en ook in de andere kernen is een selectie van straten en bezienswaardigheden gemaakt. Dejong wil maar gezegd hebben dat heuvelachtig Meerssen de wellicht wat minder mooie plekjes van de gemeente zo niet vakkundig probeert te vermijden. „De jury heeft zelf bepaald wat ze wil zien.” Dat bevestigt ook voorzitter De Wagt. „Van tevoren is iemand van ons al een kijkje komen nemen en hij heeft een selectie van interessante locaties gemaakt. Die gaan we nu

samen af.” Op weg van de Watervalderbeek naar de Biesenberg is het flink doortrappen en steeds naar een lagere versnelling schakelen. Een deel van de (voornamelijk senioren tellende) jury heeft er zichtbaar moeite mee, behalve de twee mannen die een fiets met hulpmotor hebben meegekregen. Vooral op dat moment vallen jaloerse blikken hen ten deel. „Kóm op”, roepen anderen. De juryleden worden - op koffie en luxe-broodjes na - niet beloond

voor hun tocht naar de top, want het begint te druppen. Niet veel later volgt de tegemoetkoming: het gezelschap mag bergaf. Scheurend vervolgt de groep de weg, via de ecoducten naar Bunde. Bij de speeltuin aan de Ireneweg speelt een gelukkig uitziend gezin. Even geleden zagen we de groendienst al fanatiek de bermkantjes bijwerken. Toeval? Voorzitter De Wagt laat zich er niet door afleiden. „In de aanloop naar ons bezoek hebben we uiteraard al iemand langs gestuurd om

poolshoogte te nemen. En voordat we vanochtend om half tien begonnen, zijn al een paar van ons met hun auto door de kernen gereden. Vergeet ook niet dat naar natuur en landschap kijken en er plannen over maken dagelijks metier is voor onze juryleden.” Later op de dag gaat de jury uitvoerig in bespreking, waarna de uitslag in oktober bekend wordt. Dejong ziet het met vertrouwen tegemoet. „Zelfs de vierde plek vat ik op als een compliment.”